Komunitní centrum Žižkostel povstalo z popela

20.02.2024

Prostor na náměstí Barikád, který slouží jako tradiční místo setkávání nejen obyvatel Trojky, se znovu otevřel. Nabízí kulturu, vzdělávání i sociální programy.

Je za tím pět let práce a 80 milionů korun. V sobotu 20. ledna začal na náměstí Barikád po pětiletých opravách znovu fungovat svatostánek, kontaktní místo pomoci, zázemí pro sociální služby, workshopy a terapie — Husův sbor známější spíš jako Žižkostel. Hlavním iniciátorem rekonstrukce byla jeho provozní ředitelka Táňa Vozková. Právě ona před lety zjistila, že bez oprav bude nutné budovu uzavřít. Třebaže ji od jejího záměru mnoho lidí odrazovalo, pustila se roku 2017 do práce. Krev do žil jí vlila hlavně přislíbená dotace ve výši 40 milionů korun.

Počáteční nadšení ale pominulo, když v roce 2020 — jen měsíc po zahájení oprav — zjistila, že projekt má zásadní nedostatky. To, o čem si projektant myslel, že jsou nosné zdi, byla jen prkýnka svázaná páskou. Statika kostela se začala hroutit. Stavební úřad veškeré práce zastavil a na objekt okamžitě vydal demoliční výměr. „Demolice by bývala znamenala, že přijdeme o celou dotaci," vysvětluje Vozková.

Tehdy se rozhodla zabojovat a s hrstkou kolegů z komunitního centra Žižkostel zachránit. Bylo třeba připravit úplně nový projekt, každý týden chodit na úřady, k tomu se vypořádat s rychle rostoucími cenami ve stavebnictví. Problém střídal problém a motivace slábla. „Byla jsem zrovna s dětmi na táboře a vypnula si telefon. Nechtěla jsem nic řešit, neměla jsem na to energii," vzpomíná Vozková na kritické období, kdy všichni hledali vůli pokračovat. Odhodlání ale nakonec zvítězilo. „Kamarádi mě přemlouvali. Řekla jsem, že tomu dám ještě jednu šanci. Uvědomila jsem si totiž, že to přece nemohlo jít tak lehce. Na začátku jsem byla hrozně naivní," připouští ředitelka, která se pustila znovu do práce. „Žila jsem jako na houpačce, chvíli plná optimismu a chvíli v naprostém propadu," popisuje různé fáze svého rozpoložení. Postupně se ale všechno začalo dařit — zajistit projekt, získat stavební povolení a hlavně peníze od dárců, pražské diecéze Církve československé husitské i z dotací. Začátkem letošního roku bylo konečně hotovo.

Jak je možné, že se plánovaná rekonstrukce tak zkomplikovala? Odpověď je třeba hledat v době před sto lety, kdy se na celém území Prahy pilně stavělo a své obrysy dostávala i budova na Dočasný azyl sloužil dalších sto let, až se začal rozpadat náměstí Barikád. To se tehdy jmenovalo Perštýnovo podle moravských šlechticů pánů z Perštejna, kteří se v husitských válkách postavili na stranu kališníků. Kostelík založila husitská církev, jejíž žižkovská odnož vznikla v roce 1920. Tentýž rok byla jmenována první sborová rada starších a konaly se první bohoslužby — tehdy ještě v pronajaté Betlémské kapli v Prokopově ulici, kam se ale moderní vyznavači kalicha brzy nevešli. Protože se jim nepodařilo získat kostel sv. Prokopa, zakoupili roku 1923 parcelu právě v místě dnešního Žižkostela, kde o dva roky později vyrostla provizorní stavba. Protože měla sloužit jenom tři roky, než ji nahradí větší kostel, stavělo se z levnějších a méně kvalitních materiálů. Z další výstavby ale sešlo a dočasný azyl věřících sloužil dalších sto let, dokud se nezačal rozpadat.

Teď vzkříšený Žižkostel znovu ožil. Chlubí se moderním koncertním sálem a zázemím, plánuje otevřít novou kavárnu i zahradu a už se plní lidmi. Ti sem můžou přijít za kulturou, vzděláním, ale i pro pomoc. „Provozujeme sociální služby, nízkoprahový klub pro děti a mládež, pracujeme s romskými dětmi ze žižkovské komunity, máme poradnu pro maminky, nabízíme rodinné, párové a individuální terapie nebo potravinovou pomoc," vyjmenovává aktivity provozní ředitelka. Znovu začnou fungovat i terapeutické skupiny pro každého, kdo se potýká s rodinnými problémy. „Chceme, aby byly terapie dostupné pro všechny, takže u nás funguje progresivní ceník. Lidé zkrátka platí podle toho, kolik vydělají," upřesňuje Táňa Vozková. Například plná cena párové terapie je 1 000 korun a tolik zaplatí ti, jejichž měsíční příjem je nad 25 tisíc korun. Kdo bere mezi 25 a 15 tisíci, platí polovinu. Všichni s příjmem nižším než 15 tisíc korun mají terapii zdarma.

Galerie

6 fotografií

